

מ"ת 2578/09/17 - אולגה יונייבה נגד מדינת ישראל - פמ"ד

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 2578-09-17 מדינת ישראל נ' יונייבה(עציר)
תיק חיצוני: 378083/2017

בפני כבוד השופט נסר אבו טהה
העותרת אולגה יונייבה
נגד ע"י ב"כ עו"ד ניר אביב
המשיבה מדינת ישראל - פמ"ד (פלילי)
החלטה

1. זוהי עתירה לגילוי ראייה חסויה לפי סעיף 45 לפקודת הראיות, במסגרתה עותרת המבקשת להסיר את החיסיון אודות תוכן וזהות מוסרן של הידיעות שהסיומת שלהן 385, 187, 133, 224, 248, 275, וכן חומרי החקירה שסומנו א1, נד1, נד2.

2. על פי הנטען בכתב האישום, העותרת הינה אזרחית תושבת רוסיה ובעלת אזרחות ישראלית. ביום 22.08.2017, טסה העותרת מברזיל לישראל, דרך איטליה, כשעל גופה סם מסוכן מסוג קוקאין, במשקל כולל של 490.51 גרם (להלן: "הסם").

ביום 23.08.2017, בשעה 14:20, נכנסה העותרת לגבולות מדינת ישראל דרך נתב"ג, כשהסמים מוסלקים על גופה. משדה התעופה נסעה העותרת ברכבת לבאר-שבע, כשכל אותה העת היא מחזיקה את הסמים על גופה. בהגיעה לכניסה לבית חברתה, ברחוב מינץ 8 בבאר-שבע, נעצרה על ידי בלשי משטרת ישראל יחד עם הסם שהיה מוסלק בתחתוניה- קוקאין במשקל 179 גרם, ובחזייתה- קוקאין במשקל 311 גרם.

3. לשיטת ב"כ העותרת, הסרת החיסיון יש בה כדי לחזק את גרסתה, לפיה קיבלה את הסמים בתוך תחומי המדינה, כשתפקידה היה להעביר אותם לגורם שלישי באזור באר-שבע. גרסה שנתמכת בעובדה, כי העותרת לא נעצרה על ידי המשטרה ביציאתה מנמל התעופה, ולא בדרכה לעיר באר-שבע. לצד זאת, העותרת **בחקירתה הראשונה** מסרה גרסה, לפיה הסם שנתפס הובא על ידה מחו"ל לצריכתה העצמית. **בחקירתה השנייה** מסרה, כי קיבלה את הסם מאדם שפגשה בתחנת הרכבת והייתה אמורה להעבירו לאחר עם הגעתה לדרום.

4. לשיטת ב"כ המשיבה, דין העתירה להידחות, שכן אין בהסרת החיסיון המבוקש, כדי להועיל להגנת העותרת, וביתר שאת, על רקע קו ההגנה שהוצג בטיעוניה של ב"כ העותרת. לגופם של דברים- נטען, כי

העותרת בחקירתה הראשונה מסרה גרסה מפורטת אודות עם מי נפגשה בברזיל, באיזה מלון וכיצד הסליקה את הסם עד הגעתה לנתב"ג ובהמשך עד למעצרה בבאר-שבע, מבלי חשש כלשהו. עוד נטען, כי העובדה שגורמי החקירה נמנעו מלבצע את מעצרה בעת נחיתתה בנתב"ג, מפריכה את קו הטיעון של הסנגור, ולעניין זה עתר ב"כ המשיבה להסביר ולהציג אסמכתאות במעמד צד אחד בלבד.

5. בדיון שהתקיים במעמד ב"כ המשיבה ונציגי המודיעין הרלוונטיים בלבד, הוצגו לעיון בית המשפט האסמכתאות הרלוונטיות וניתן מענה והסבר לטעמים שעורר ב"כ העותרת בטיעונו, הן בכתב והן על פה, בדיון שהתקיים במעמד שני הצדדים.

6. בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה, בחנתי את טענות הצדדים, ועיינתי בכלל האסמכתאות הרלוונטיות, והגעתי לכלל מסקנה, כי דין העתירה להידחות, שכן אין בחשיפת החיסיון המבוקש, כדי להועיל כהוא זה, להגנת העותרת, וביתר שאת, על רקע קו ההגנה שהוצג על ידי ב"כ העותרת.

עותק ההחלטה יישלח לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ד טבת תשע"ח, 01 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.